

Szombathely Rallye a Karpackie Kupáért
2008. június 6-8.

H Í R L E V É L

Spitzmüller megérdemelt győzelme

A hétvége esős időjárása nagymértékben befolyásolta a verseny egészét, mivel a pályák a vártnál lényegesen rosszabb állapotba kerültek. A szombaton elrajtolt 90 páros közül csupán 50-en fejezték be a futamot. Turán kezdett a legjobban, de az első nap második felében, hajtás probléma miatt már behozhatatlan hátrányba került ellenfeleivel szemben, de a bajnokságot továbbra is vezeti. A S1600-as mezőnyben Kakuszi bizonyult a legjobbnak, megelőzve Ollé Sasát és Pálinkás Zsoltot. Az utolsó körben Notheisz, Bedő, Ostváth és Baksay-Szabó is szögre akasztotta a sisakot, utóbbi felborult a gyorsasági szakaszon.

Spitzmüller Csaba:

Nagyon készültünk erre a versenyre, mert Frici nagyon nagy lépéselőnybe került Miskolcon, és tudtam, hogy mindenképpen előtte kell végeznünk. Persze minden versenyen úgy indulunk el, hogy nyerni szeretnénk, de most különösen nagy volt a tét, mert ha nem sikerült volna, akkor nagy csoda kellett volna a bajnoki címhez. Nem így szeretnénk eldönteni a bajnoki cím sorsát, hanem tiszta küzdelemben fej-fej mellett. Ezt érezte a csapat is, és ők is úgy álltak hozzá, próbálták 100%-osan felkészíteni az autót. Az eleje egy kicsit rumlis volt nekünk, tegnap nem választottunk jól gumit, lefulladt az autónk, és onnantól kezdve maximumot kellett nyújtanunk. A Veszprém Rally egy kicsit a szívem csücske, mert ott szereztem az első igazi futamgyőzelmemet. Mindent a legapróbb részletekig elrendezünk és felkészülünk mentálisan is a versenyre.

Benik Balázs:

Elégedett vagyok, főleg a tegnapi körülményekhez képest, amikor egész nap estünk-keltünk, és nem is éreztem jól magam az autóban. Ma viszont teljesen felszabadultan tudtunk autózni, de ez a dagonya természetesen okozott bajokat. Ez a mai nap abszolút egy túlélő verseny volt, semmilyen kockázatot nem vittünk a dologba, hiszen Spici közel fél perces előnye csak úgy lett volna ledolgozható, ha bármit hibáznak. A pályabejáráson szárazon edzettünk, most viszont teljesen más volt a talaj, máshol voltak a féktávok, úgyhogy másképp kellett versenyezni. A bajnokság viszont egyre kiélezettebb, sikerült valamit hozni a hátrányunkon.

Turán Frigyes:

Ebben a kiélezett hármasküzdelemben, amiben vagyunk a fiúkkal, nagyon ésszerű kell lenni, mert az látszik, hogy semmilyen hiba nem fér bele a versenybe. Nagyon komoly csatát vívunk és nagyon közel vagyunk egymáshoz. Tegnap volt egy kis gondunk, el is veszítettük a vezető helyünket, és már nem volt esély arra, hogy behozzuk. Őszintén szólva nem is nagyon próbáltuk meg, mert az a legfontosabb,

hogy itt vagyunk a harmadik helyen. 14 ponttal vezetjük a bajnokságot, és ez a legnagyobb siker ebben az egészben. Jobban szerettünk volna nyerni persze, de szerintem Spici megérdemelte. Nagyon jók voltak a pályák, bár az ötnapos eső nem tett nekik jót, most lettek igazán használhatóak a végére.

Herczig Norbert:

Feljöttünk mint a talajvíz! Reggel kitűztünk egy célt, az ötödik helyet. Az első kört óvatosan végig is csináltuk, majd a második részben megpróbáltam gyorsabban menni. A kilencedik helyről feljöttünk az ötödikre, lett sok pontunk, és nagyon sokat tanultunk! Nem szabadott volna egy ilyen autóba ilyen hosszú áttételt berakni, remélem legközelebb nem véték ilyen hibát. Következő versenyre visszatesszük a rövidebb áttétet, és megpróbálkozunk a dobogóval!

Vizin László:

Eredetileg az ötödik helyen szerettünk volna végezni, és hatodikok lettünk. Az eredeti tervet tehát nem teljesítettük, de ahhoz képest, hogy nem igazán jött ki az egész verseny alatt a lépés, ahhoz képest jó ez a hatodik hely. Nagyon nem lett a szívem csücske egyik új gyorsasági sem, főleg a hosszúperesztegi nem nyerte el a tetszésemet a derékszögű kanyarjaival. A kör-gyorsasági jópofa volt, az tetszett. Az autó is és én is jól bírtuk, de elfáradtam, várom már a végét.

Ifj. Érdi Tibor:

A nap elején úgy gondoltam, hogy az ötödik pozíciót meg tudjuk tartani, és ez egy kis ideig sikerült is. Ez a sáros verseny azonban nekem teljesen új, és úgy látszik még szoknom kell, mert ma is vétettem hibát, illetve túl óvatos voltam. Visszacsúsztunk a nyolcadik helyre. Úgy gondolom, hogy első versenyem ezzel a Subaru WRC-vel, és ahhoz képest nem rossz, de szerettem volna a legjobb Subarus lenni. Ha nem hibázok annyit, akkor valószínűleg sikerült volna az első ötben végezni. Ezek a tanuló évek, amik ahhoz kellenek, hogy egy versenyző jó versenyző legyen. Az autóból amennyit tudtunk, annyit kiautóztunk, el kell fogadni, hogy ez egy régebbi technika, de nagyon élveztük egész verseny alatt az autózást! Köszönöm a Korda Teamnek, mert semmilyen hibánk nem volt az egész verseny alatt, nagyon komolyan össze volt rakva az autó.

Borsi Gergely:

Nagyon nincsen jó kedvem, mert a végére még bármi lehetett volna, de sajnos behibáztam a körgyorson, megforogtunk, és ez meg is pecsételte a verseny kimenetelét. Hiába siettünk utána, a hangulatunk sem volt már olyan igazi. Érdekes, hogy azok a pályák tetszettek inkább, amelyiktől jobban tartottam, ilyen volt a kismákfai, és amiről úgy gondoltam, hogy könnyebb lesz, ott voltak problémáink. A nap eleji reményeink sajnos szertefoszlottak, úgyhogy Veszprémre maradt, hogy bizonyítsunk!

Kakuszi Zsolt:

Elég nehéz verseny volt az eső miatt, nagyon csúsztak a pályák, elég pontosan kellett autózni. Egész jól sikerültek nekünk a gyorsaságik, annyi bajunk volt csak, hogy most elromlott a hátsó fékünk, két és fél gyorson úgy mentünk. Jó, hogy a nap elején még gyűjtöttünk előnyt magunknak, mert most Sasáék megelőztek volna! Muszáj volt spórolni a féktávokkal, hosszabbra kellett venni. A Veszprém Rallye egy kicsit mindig kakukktojás nekem, tavaly másodikok voltunk, és az extrém meleget sem bírjuk jól. Az biztos, hogy azzal kezdjük, hogy rendelünk új fékmunkahengereket!

Ollé Sasa:

A végén kiéleződött a verseny, nagyon izgalmassá vált, miután Kakusziéknak kijött a fék-problémájuk! Az utolsó két gyorson toltuk neki nagyon, hoztunk 40 másodpercet,

de nem lett elég! Javult az időjárás is, jobbak lettek a pályák, és azt hittem, még be lehet hozni őket! Viszont nagyon ügyesen végigmentek, és persze megérdemelten nyerték a kategóriát. A pályák annyira nem voltak jók, álmomban se jöjjön elő ez a hatalmas sár, persze ez nem a rendező hibája, hiszen ő nem tehet az időjárásról. Ezeken a pályákon nagyon nehéz volt az első kör, de alapvetően jó pályák lettek volna.

Pálinkás Zsolt:

Javultak a pályák, jobb volt már rajtuk menni, és örülök, hogy itt vagyunk a célban. Elég réóta versenyzem már, de ilyen nehéz futamom még nem volt! A kör-jellegű pálya még elment, de a másik új egyáltalán nem tetszett. A kocsit most rendbe kell tenni, van vele meló bőven. Bízom benne, hogy a következő versenyen is jót fogunk küzdeni Olléval és Zsoltival!

ASI:

Túl vagyunk a harmadik versenyen, és így azt kell, hogy mondjam, hiba nélkül működik az autó. Nagyon jó a szervizcsapat, nagyon jó az autó, úgyhogy nekem csak vezetnem kellett. Igazából az utolsó körben csak mentünk, komoly volt az előnyünk és a hátrányunk is, így nem volt hová sietnünk.

Rongits Attila:

Nagyon örülünk, hogy célba értünk, mert a kuplungunk kezdett elfáradni, nagyon furcsa hangok jöttek belőle, így azon küzdöttünk nehogy széteszen. Szerencsére a kategória második helye meglett, jó időkülönbséggel, igaz abszolútban két helyet rontottunk a tegnapihoz képest, de nem bánjuk. Nem gondoltuk volna, hogy ennyire elől tudunk végezni, azt tudtuk, hogy nagyon szeretjük ezt a versenyt, és az autóval jó eredményre vagyunk képesek, de erre nem mertünk gondolni sem.

Matics Mihály:

Megmondom őszintén nem esett jól ez a verseny, eleve nem tetszettek ezek a gyorsaságik, ráadásul az időjárás még rátett erre egy lappáttal a negatív hozzáállásomhoz. A harmadik helynek persze örülünk, így stabilizálódott a bajnokságban a második helyünk, de saját magunkhoz képest rossz volt.

Hideg Krisztián:

Nagyon munkás volt, de élveztük. A végére nagyon nagy harc alakult, hiszen négyen voltunk két másodpercen belül. A WRC-s brigádból azért ketten elének tudtak kerülni, de Tibi sikerült magunk mögött tartani, bár sajnos kicsit odaütöttem a jobb elejét és elment a futóművünk, így annak is örülünk, ha beérünk a dobogóhoz. Eltaláltam egy fatuskót, mert az abszolút hatodik helyezésünket is meg akartuk tartani, de nem sikerült.

Perge György:

Ez az utolsó kör jól sikerült, viszont az előzőben leesett a turbócsövünk, így jó néhány másodpercet elbuktunk miatta. Küzdöttünk, hogy visszakерüljünk az A/8 harmadik helyére, de ezt végül a többiek oldották meg nekünk. Arra a helyre jutottunk vissza, ahol addig is álltunk, kiestek egy páran és jól is mentünk. Kicsit túlélős lett vége, de aztán összejött!

Keller Péter:

Ilyen Szombathely ralira még nem nagyon emlékszem, ez mindenképpen a Balaton felvidéki versenyre emlékeztet. Nagyon nehéz volt, ilyen rossz körülmények még nem nagyon voltak, de ezek a pályák mindenképpen feküdtek nekünk. A gyenge autó is elég volt, talán egyszerűbb is volt így a feladat. Elég sokat kalandoztunk, hosszú lenne elmesélni, többször sikerült összetörni az autót, de emiatt jelentős időhátrányba nem kerültünk. Mondhatnám azt, hogy simán nyertünk, de ez nem teljesen így volt!

Janzer György:

Nyertünk, aminek nagyon örülünk, mert ezek a sáros pályák nem a mi világunk. Inkább munkaverseny volt, mint élvezetes. Nagyon sokat küzdöttünk itt az időjárással, tegnap nem vágtuk meg a gumikat, amiket nagyon meg kellett volna, ma már ezt megtettük, így végül is jól sikerült. Igaz végig vezettünk, de jelentős időkülönbségek nem voltak, aztán amikor többen kiestek, sima lett a vége.

Rimár Tamás:

Szerintem ez egy tragikus verseny volt, szinte csak átvergődtünk ezeken a gyorsaságikon. Próbáltunk volna gyorsan menni, de akkor mindig lecsúsztunk a nyomból, sok időbe telt mire visszavergődtünk az útra. Igazából csak próbáltunk hiba nélkül végigmenni és önkbe hullott a győzelem, mert a többieknek voltak gondjaik, mi pedig valamennyire megúsztuk.